

Arrest

nr. 64 150 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. Avni ISLAMI, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 november 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 december 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 11 maart 2011.

1.3. Op 12 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Kosovaars staatsburger te zijn, van Albanese origine en afkomstig uit Gjilan (Kosovo). U woonde er samen met uw vrouw, R.(...) I.(...) (OV-nummer: 6.727.640), en uw gezin te Stanishor, een dorp dichtbij Gjilan. Op 13 mei 2005 werd uw broer, D.(...) I.(...), aangereden door N.(...) B.(...) op de weg van Gjilan naar Novobërd. D.(...) was zwaar gewond en werd eerst naar het ziekenhuis van Gjilan gebracht. Nadien werd hij overgebracht naar het ziekenhuis in Prishtina, alwaar hij nog acht dagen in coma lag, maar uiteindelijk toch overleed. De dader, N.(...) B.(...), kon niet meteen door de politie ingerekend worden, daar hij onmiddellijk na het ongeval naar Skopje (Macedonië) was gevlucht. Enkele maanden later werd hij door de Macedonische politie opgepakt en uitgeleverd aan Kosovo.

Op 20 februari 2006 vond te Gjilan het proces tegen N.(...) B.(...) plaats, waarbij uw familie zich burgerlijke partij stelde. De beklaagde, N.(...) B.(...), werd veroordeeld tot acht maanden gevangenisstraf, waarvan hij er reeds vijf in voorhechtenis had gezeten. Uw familie ging niet akkoord met deze straf en nam een advocaat, F.(...) S.(...), onder de arm om tegen de beslissing in beroep te gaan. N.(...) B.(...) stuurde daarop twee tot drie keer enkele onbekenden naar u thuis in Stanishor. Deze bedreigden u en uw familie en maanden jullie aan niet meer in beroep te gaan. Uiteindelijk zetten jullie het beroep toch voort, weliswaar zonder resultaat. Aan de straf werd niets veranderd, volgens u omdat N.(...) B.(...) veel geld had en belangrijke personen, zoals Ali Ahmeti, Ramush Haradinaj of Hashim Thaci, kende.

Omdat jullie niet begrepen waarom de dader zo weinig gestraft werd en gezien jullie zich niet gesteund voelden door het Kosovaarse rechtssysteem, noch door de (inter)nationale organisaties die in Kosovo aanwezig zijn, is uw familie sindsdien in bloedwraak verwickeld met N.(...) B.(...). Uw familie sprak de bloedwraak tegen N.(...) B.(...) niet effectief uit, maar volgens u is hij ervan op de hoogte dat jullie hem de dood van D.(...) niet in de rechtbank vergeven hebben. Omdat u niet langer met N.(...) B.(...) kon geconfronteerd worden en vreest hem bij een volgende ontmoeting te zullen vermoorden, vertrok u op 23 november 2011 vanuit Gjilan naar België. De financiële problemen die uw bedrijf kende, waren hierin bijzaak. Op 24 november kwam u aan in België, alwaar u nog dezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legde u ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-Generaal de volgende documenten neer: Een registratiebewijs van uw bedrijf, uitgereikt door UNMIK en de Kosovo Registry of Business Organizations and Trade Names, op 2 november 2004; het vonnis van de Rechtbank van Gjilan betreffende de schuld van N.(...) B.(...), de dato 7 februari 2006; het beroep van het Openbaar Ministerie bij het Hooggerechtshof van Prishtina, de dato 10 februari 2006; het beroep van de burgerlijke partij, vertegenwoordigd door G.(...) I.(...), bij het Hooggerechtshof van Prishtina, de dato 20 februari 2006; en een verklaring van R.(...) I.(...), de dato 28 februari 2011. Ter staving van uw identiteit legde u na afloop van het gehoor nog een kopie neer van uw internationaal paspoort en UNMIK rijbewijs.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden vermeld dat, wat betreft uw bewering als zou het bloedwraak betreffen (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 18-20), u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk in een bloedwraak te zijn verwickeld. Inzake bloedwraak, kan bescherming pas worden verleend wanneer de bloedwraak inhoudt dat leden van een familie/clan leden van een andere familie/clan naar het leven staan, door het stellen van daden van wraak overeenkomstig een klassieke, historische code (wet) van eer en gedrag. In het geval van uw familie zou dit betekenen dat u, omwille van de dood van uw broer, de schuldige, N.(...) B.(...), vermoordde en dat diens familie, omwille van die moord, nu wraak wil op u. Gezien u verklaarde N.(...) B.(...) niets te hebben aangedaan en stelde Kosovo te hebben verlaten om niet langer met hem geconfronteerd te worden (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 19-20), is het hoogst onwaarschijnlijk dat N.(...) B.(...) nu bloedwraak koestert jegens u, of één van de andere mannelijke leden van uw familie. Dit blijkt ook uit het feit dat u in de jaren na het ongeval nog volop werkte in uw eigen bedrijf (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 6-7; 21) en uit het feit dat u, na de bedreigingen ten tijde van het beroep in 2006, geen andere bedreigingen meer ontving (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 16-17). In dit opzicht, kan er hoogstens sprake zijn van een nog niet voltrokken bloedwraak vanwege u en uw familie jegens N.(...) B.(...). Niettemin wist u ook dit niet aannemelijk te maken. Bloedwraak gaat gepaard met strikte regels en gebruiken. Zo houdt bloedwraak, volgens de Kanun van Lekë Dukagjini, onder meer in dat de familie van het

slachtoffer – in dit geval dus uw familie – de bloedwraak uitroept over de dader – in dit geval dus, N.(...) B.(...). Gezien u aangaf dat uw familie N.(...) B.(...) niet persoonlijk op de hoogte stelde (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 18-19) en u bovendien verklaarde de voornoemde nadien nog dikwijls te hebben gezien (bv. op café) (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, p. 16), is het weinig geloofwaardig dat uw familie effectief in een bloedwraak is verwickeld met N.(...) B.(...).

Voorts dient aangehaald te worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich, bij eventuele problemen met N.(...) B.(...), niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige autoriteiten, te meer daar u verklaarde nooit eerder problemen gehad te hebben met voornoemde autoriteiten (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, p. 22). Verder blijkt uit uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier dat de Kosovaarse politie en gerecht effectief optraden naar aanleiding van de dood van uw broer, D.(...), en dat u, naar aanleiding van de bedreigingen die u ten tijde van het beroep in 2006 ontving, nooit bescherming zocht, noch enige klacht indiende bij de Kosovaarse autoriteiten (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 17-18). Het feit dat u klacht zou hebben ingediend bij KFOR en EULEX enerzijds, en de Ombudsman en een mensenrechtenorganisatie in Prishtina anderzijds, wist u eveneens niet aannemelijk te maken (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, p. 20). Zo stelde u ondermeer dat u bij KFOR en EULEX geen officiële klacht indiende en dat de Ombudsman uw klacht niet aanvaardde, weliswaar zonder de exacte reden daartoe te kennen (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, p. 20). Verder kende u de mensenrechtenorganisatie in Prishtina – die u twee tot drie keer benaderde – niet bij naam en wist u uw bezoek aan al deze organisaties op geen enkele manier objectief te staven (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 20-21). Wat betreft uw verklaring dat deze organisaties niets ondernamen omdat N.(...) B.(...) veel geld heeft en hooggeplaatste personen kent, dient nog opgemerkt te worden dat u ook deze verklaring op geen enkele manier wist te onderbouwen (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 11; 16). Tot slot kan in dit opzicht nog opgemerkt worden dat bovenstaande bewering allesbehalve strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Daaruit blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient; en wordt door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Uit voornoemde informatie blijkt tenslotte ook nog dat de KP zich specifiek met het probleem van bloedwraak bezighoudt en effectieve bescherming geeft aan mensen die mogelijk het slachtoffer zouden kunnen worden van bloedwraak. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u zich bij eventuele (nieuwe) problemen niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale of internationale autoriteiten, of tot de internationale bijzondere politie-eenheden voor het verkrijgen van afdoende bescherming.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat uw financiële problemen bijkomstig waren in uw motivatie om Kosovo te verlaten (Gehoorverslag CGVS, 11 Maart 2011, pp. 21-22). Bovendien zijn deze problemen louter van socio-economische aard en houden ze op zich geen verband met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen op geen enkele manier afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De registratiebewijzen van uw bedrijf bevestigen enkel uw economische activiteiten te Gjilan, terwijl het vonnis van de rechtbank van Gjilan en de nadien door jullie ingediende beroepen louter aantonen dat er een proces tegen N.(...) B.(...) heeft plaatsgevonden en dat voornoemde weldegelijk gestraft werd voor het door hem gepleegde misdrijf. De verklaring van uw broer, R.(...) I.(...), getuigt vooreerst van een gesolliciteerd karakter, daar deze opgesteld werd na uw komst naar België. Daarenboven werpt ze geen ander licht op uw verhaal en doet ze geen afbreuk aan het feit N.(...) B.(...) of zijn familie nog niets concreet hebben ondernomen, noch aan het feit dat u de bescherming van uw autoriteiten kan inroepen. De kopie van uw internationaal paspoort en UNMIK rijbewijs zijn beide onleesbaar en maken het bijgevolg onmogelijk uw identiteit te controleren. Niettemin wordt uw afkomst uit Gjilan, Kosovo hier niet betwist.

In het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, R.(...) I.(...), werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), herhaalt verzoeker zijn vluchtmotieven, namelijk dat hij in zijn land van herkomst bedreigd werd omdat hij en zijn familie beroep instelden tegen een rechterlijke beslissing, dat hij en zijn gezin een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van bloedwraak en hij de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst niet kan inroepen.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk in een bloedwraak te zijn verwickeld, zoals omstandig wordt toegelicht, (ii) hij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij zich bij eventuele (nieuwe) problemen niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, of tot de internationale bijzondere politie-eenheden voor het verkrijgen van een afdoende bescherming, temeer hij verklaarde nooit eerder problemen gehad te hebben met voornoemde autoriteiten, uit zijn verklaringen en de stukken van het administratief dossier verder blijkt dat de Kosovaarse politie en gerecht effectief optraden naar aanleiding van de dood van zijn broer D., hij naar aanleiding van de bedreigingen die hij ten tijde van het beroep in 2006 ontving nooit bescherming zocht, noch klacht indiende bij de Kosovaarse autoriteiten, hij het feit dat hij klacht zou hebben ingediend bij KFOR en EULEX enerzijds en de Ombudsman en een mensenrechtenorganisatie in Prishtina anderzijds, eveneens niet aannemelijk weet te maken, en uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Kosovaarse politie (KP) op afdoende wijze actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, alsook dat de KP zich specifiek met het probleem van bloedwraak bezighoudt en effectieve bescherming geeft aan mensen die mogelijk het slachtoffer zouden kunnen worden van bloedwraak, (iii) zijn financiële problemen bijkomstig waren in zijn motivatie om Kosovo te verlaten en deze bovendien louter van socio-economische aard zijn en op zich geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming en (iv) de door hem neergelegde documenten op geen enkele manier afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen, zoals uitvoerig wordt uiteengezet.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker de door hem aangehaalde feiten niet bewijst en geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn vluchtmotieven, en het uiten van blote beweringen. Dergelijk verweer is echter niet dienend om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te ontcrachten. De motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. De Raad stelt vast dat verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, maar niet concreet uitwerkt waarom hij hiervoor in aanmerking zou komen. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die zouden kunnen leiden tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de

vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS